

РЕШЕНИЕ

№ 26005

гр. София, 31.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10797** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за корпоративното подоходно облагане.

Управителят на „ВНП ФАСИЛИТИ“ ЕООД е оспорил РЕВИЗИОНЕН АКТ № 2222523006347-091-001/20.06.2024 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 1241/09.09.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от адвокат В. П., която: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза, прието без оспорване; представя счетоводни документи, които са изследвани от вещото лице; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди е възложена ревизия на „ВНП фасилити“ ЕООД за определяне задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане, за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 42 от делото), срещу който не е подадено възражение. Издаден е процесният РА № 2222523006347-091-001/20.06.2024 г. (л. 30), с който, в тежест на дружеството са начислени задължения за корпоративен данък, в размер на

общо 48 062, 48 лв. и лихви - 18 547, 30 лв. С Решение № 1241/09.09.2024 г. (л. 18) решаващият административен орган е потвърдил изцяло РА.

В съдебното производство е прието без оспорване заключение на съдебносчетоводна експертиза, отговарящо на въпроси, поставени от защитата на жалбоподателя.

През ревизирания период декларираната и извършвана от „ВНП фасилити“ ЕООД дейност е услуги, свързани с почистване, с обществено и болнично хранене, организиране и обслужване на пропускателна система за опазване на обекти, поддръжка на инсталации в сгради, и комплексен мениджмънт. За осъществяването на дейността са ползвани: офис, кухня-майка в [населено място], на [улица], бар в [населено място], на [улица], столова в [населено място], на [улица], кухня и столова в СУ „Н. В.“ [населено място], столова в сградата на [община], барче в МБАЛ-Х., столова в ОУ „Ив. Р.“ и СУ „Ст. К.“ -гр. Х. и кухня в УМБАЛ „К.“ - [населено място]. През периода дружеството е разполагало с 1 054 работници, назначени с трудови договори, на длъжности: „хигиенист“, „отговорник обект“, „готвач“, „касиер“, „чистач“, „ръководител обект“, „работник кухня“, „счетоводител“, „шофьор“ и други.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновали изводите си, са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия които, според Съда са позволили обективно и всестранно изясняване на релевантните факти и твърдения. Обобщеният извод на приходните органи е, че наличните документи не обосновават реалност на доставките, документирани с процесните фактури, за които ще стане дума, съответно разходите по тези фактури, които са отчетени от „ВНП фасилити“ ЕООД не следва да бъдат признати за данъчни цели. На основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10 ЗКПО е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати, както следва: за 2018 г., със 73 755 лв. по фактурите, издадени от името на „Видис тех“ ЕООД и „Синтра 92“ ЕООД; за 2019 г. с 46 050 лв. по фактури, издадени от името на „Алвона“ ЕООД; за 2020 г. с 360 819, 80 лв. по фактури, издадени от името на „Алвона“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД. Вследствие на това е определен корпоративен данък за внасяне: 7 375,50 лв. за 2018 г.; 4 605,03 лв. за 2019 г. и 36 081, 98 за 2020 г., и лихви, в размер на 18 547, 30 лева.

Заключението на приетата без оспорване от ответника съдебносчетоводна експертиза е отговорило на поставени от защита на дружеството – жалбоподател задачи, а именно: за осчетоводяване на спорните фактури в счетоводството на жалбоподателя; за отразени плащания, отчитане на фактурите като разход, в счетоводството на жалбоподателя, и пр. въпроси за обстоятелства, които по принцип са отчетени с РД и с акта. На така поставените въпроси вещото лице е отговорило, съответно следното: жалбоподателят е отразил получените услуги от „Видис тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД като текущ разход за дейността си, по счетоводна сметка 602/19 „Други външни разходи“, в периода на получаване на същите, съгласно изискванията на ЗКПО; разходите са документално обосновани, свързани с дейността на дружеството и отговарят на изискванията за данъчно признат разход; плащанията към доставчиците са извършени по банков път и същите са счетоводно отразени по сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“; закупните фактури на „ВНП фасилити“ ЕООД са свързани с икономическата дейност на жалбоподателя – услуги в областта на общественото и болнично хранене, и текущ ремонт на стопанисван обект в [населено място], [улица] – кухня-майка; за отчетната 2018 г. „ВНП фасилити“ ЕООД е осчетоводило разходи за товаро-разтоварни и складови услуги на хранителни материали, в общ размер на 73 755 лв. по фактури от „Синтра 92“ ЕООД и „Видис тех“ ЕООД; приходите от продажби на услуги за 2018 г. са в общ размер на 8 562 394 лв., към основни клиенти; за отчетната 2019 г. дружеството е осчетоводило разходи за товаро-разтоварни и складови услуги на хранителни материали, в общ размер на 46 050 лв. по фактури

от „Алвона“ ЕООД; приходите от продажби на услуги за 2019 г. са в общ размер на 8 194 539 лв.; за отчетната 2020 г. е осчетоводило разходи за товаро-разтоварни, складови услуги на хранителни материали и текущ ремонт на кухня-майка, в общ размер на 360 819, 80лв. по фактури от „Алвона“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД; приходите от продажби на услуги за 2020 г. са в общ размер на 6 123 457 лв.

Дружеството – жалбоподател с жалбата поддържа възражения за незаконосъобразност и необоснованост на ревизионния акт, но доводите представляват общи, принципни разсъждения, без да се излагат конкретни факти, противопоставими на констатациите от ревизионния акт. Освен заключението на експертизата, други доказателства, в условията на насрещно доказване не бяха ангажирани.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима.

Относно фактурите от „Видис тех“ ЕООД.

С протокол са присъединени доказателства, представени от В. тех“_ЕООД при извършена му насрещна проверка: три фактури, издадени на жалбоподателя с предмет „складови услуги“; три граждански договора, сключени с Б. Т., в качеството на изпълнител; оборотна ведомост. Отчетено е: липсата на: търговски договори, доказателства за извършени плащания, водена кореспонденция, счетоводни регистри, както и данни за лица, наети по трудови договори; регистрация на „доставчика“ по ЗДДС; подадена за 2018 г. ГДД по чл. 92 ЗКПО за деклариран корпоративен данък; за периода на издаване на фактурите (от 01.03.2018 г. до 30.06.2018 г.) дружеството не е подало справки по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ за Б. Т., за които са представени три граждански договори за извършване на товаро-разтоварни и складови работи в [населено място], училище „Н. В.“. Б. Т. изрично е декларирал, че не е полагал труд в полза на „Видис тех“ ЕООД.

От „ВНП фасилити“ ЕООД обаче са представени: банкови извлечения за извършени плащания; договор от 27.02.2018 г. с „Видис тех“ ЕООД за товаро-разтоварни работи по поръчка на възложителя; счетоводни справки и доказателства за отразяване на фактурите по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Дадени са и обяснения, според които проверката за надеждността на всички доставчици е извършвана въз основа на общодостъпните данни, като основен критерий за подбора е най-изгодна предложена цена за определена стока/услуга. Приемо-предавателни протоколи в ревизионната преписка, приложена към делото, вкл. в двете папки – приложения липсват.

След справка ревизиращите органи констатирани, че през 2018 г. „ВНП Фасилити“ ЕООД е имало наети тридесет и трима работници, полагачи труд в [населено място], назначени на длъжности ръководител звено, началник склад (двама), осем шофьори, осем работници кухня, общ работник, чистач, инструктор диетично, единадесет готвачи. Съобразявайки това органите по приходите са приели, че „липсва икономическа изгода и логика да се наеме доставчик („Видис тех“ ЕООД), разполагащ с едно лице по граждански договор, за изпълнението на неспециализирани дейности, които могат да бъдат извършени от възложителя с притежавания от него трудов ресурс.

Относно фактурите от „Синтра-92“ ЕООД.

С протокол са надлежно присъединени писмени доказателства, представени при извършена в хода на друго производство насрещна проверка на „Синтра-92“ ЕООД: копия на процесните фактури с предмет „складови услуги“; оборотна ведомост за периода от 01.02.2018 г. до 30.06.2018 г.; граждански договори, сключени със З. Щ., С. Б., М. М., Б. Б., А. А. и О. К., придружени с констативни протоколи и разписки за изплатени суми, за извършване товаро-разтоварни дейности и складиране в обектите на жалбоподателя, в [населено място], [улица], в [населено място], [улица] в [населено място], [улица]. От „Синтра-92“ ЕООД не са представени: доказателства за плащане и други счетоводни регистри, касаещи отразяването на приходи от услугите; водена

търговска кореспонденция. Установено е, че: за 2018 г. „Синтра-92“ ЕООД не е подавало справки по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ за гореизброените физически лица, за които са представени договори за възлагане на работа: подадена е годишна данъчна декларация по чл. 92 ЗКПО за 2018 г. От лицата, посочени в гражданските договори: З. Щ. не е открита на декларирания адрес; А. А. и О. К. потвърждават, че са извършили услуги в полза на спорния доставчик; М. М. и Б. Б. са чуждестранни лица и не е получен отговор, потвърждаващ пребиваването им в страната; С. Б. е обяснила пред органи на Полицията, че е неграмотна, подписвала е документи пред нотариус в С., чието съдържание не знае.

„ВНП фасилити“ ЕООД представило на ревизиращите: копия на фактурите; банкови извлечения; договор от 27.02.2018 г. и счетоводни справки, според които фактурите са осчетоводени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ през 2018 г., в размер на 65 450 лв.; справка, касаеща действащите трудови договори през 2018 г., с поред която във „ВНП фасилити“ ЕООД са работили 33 лица в С., в Х. и 276 в С.. Горното е дало основание да се формира извод, според който тези лица биха могли да извършат процесиите товаро-разтоварни работи, свързани с основната икономическа дейност на ревизираното дружество. Съобразявайки това органите по приходите са приели, че „липсва икономическа изгода и логика да се наеме доставчик („Видис тех“ ЕООД), разполагащ с едно лице по граждански договор, за изпълнението на неспециализирани дейности, които могат да бъдат извършени от възложителя с притежавания от него трудов ресурс.

Относно „Алвона“ ЕООД.

Дружеството не е било регистрирано по ЗДДС. Подало е ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. С протокол са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена му насрещна проверка: копия на фактурите с предмет „складови услуги“; платежни нареждания и граждански договори, сключени с Т. И., С. А., Р. М., С. С., В. А., Д. Ф., С. А. и М. С. за „товаро-разтоварни дейности и складиране“ в обекти С., С. и Х.. Към договорите са приложени констативни протоколи и разписки за платени суми; оборотна ведомост, без други счетоводни регистри, касаещи отразяването от доставчика на прихода от процесиите услуги. „Алвона“ ЕООД не е подавало справки по чл. 73 ЗДДФЛ за лицата по гражданските договори. При проверките на посочените по-горе лица: Т. И. не е открит на декларирания от него адрес; С. А. и С. С. потвърждават извършените услуги към „Алвона“ ЕООД; за Р. М., В. А., Д. Ф., С. А. и М. С. - граждани на С. М. и С. не е получена информация от МВР, дали са пребивавали на територията на РБ.

„ВНП фасилити“ ЕООД предоставило: копия на фактурите; договор от 27.02.2018 г. с предмет „товаро-разтоварни работи“; счетоводни справки, съгласно които фактурите са отразени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ през 2019 г., в размер на 46 050 лв.

Относно „Назон 2020“ ЕООД.

С протокол са присъединени писмени доказателства, ангажирани от „доставчика“ в хода на извършена му насрещна проверка: копия на фактурите с предмет „довършителни и ремонтни дейности“ на обект на жалбоподателя в [населено място], [улица] (кухня – майка); банкови извлечения и оборотна ведомост; четири граждански договора, сключени с Д. И., Д. К., М. Е. и И. Ш.. М. Е. и И. Ш. декларирали, че нямат спомен да са работили в полза на „Назон 2020“ ЕООД и не са сключвали договори. Д. К. и Д. И. не са представили документи. Отчетена е липсата на договор и счетоводни регистри, касаещи отразяването на прихода от извършените услуги. Установено е, че дружеството не било регистрирано по ЗДДС, няма данни за подавани справки по чл. 73 ЗДДФЛ, но е подало ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2020 г.

От „ВНП фасилити“ ЕООД са представени: копия на фактурите; договор от 27.02.2018 г. с предмет „товаро-разтоварни работи“; счетоводни регистри; оферта за ремонт на помещения;

актове, обр. 19 за изпълнени СМР. Фактурите са отразени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ през 2020 г. в размер на 43 694, 80 лв.

Основанията и мотивите на ревизиращите органи да обложат „БНП фасилити“ ЕООД с корпоративен данък са свързани с непризнаване реалността на документираните със съответните фактури доставки на услуги. В доклада и в РА не се съдържат твърдения, че услугите не са налични, но не е призната доказателствена стойност на фактурите, вкл. с аргументи, че не издателите им са извършили услугите, понеже „БНП фасилити“ ЕООД е имало на разположение достатъчно персонал, с помощта на който да осъществи дейностите. Няма в доклада и в акта, и констатации за ненадлежно осчетоводяване на фактурите, като разходи, свързани с дейността, както и за извършени плащания.

Като съобразява горните констатации, експертното заключение и представените от дружеството – жалбоподател писмени доказателства Съдът приема, че жалбата е неоснователна.

Основният спор се ограничава до оценяване тежестта и доказателствената стойност на описаните писмени документи и обстоятелства, с оглед на това, дали дружествата от чието име са издадени процесните фактури са разполагали с потенциал (ресурси) да извършат конкретните услуги и в този контекст (за целите на ЗКПО) документално обосновани ли са отчетените от „БНП фасилити“ ЕООД разходи.

Разходите, които не са документално доказани, според чл. 26, т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗКПО указва, че „счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован, чрез първичен счетоводен документ, по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция“. Нормата на ал. 2 допуска изключение счетоводен разход да бъде признат за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват. Ал. 3 постановява, че „извън случаите по ал. 2, счетоводен разход се признава и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие, по смисъла на чл. 2 от Закона за счетоводството и в документа липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция“. Подчертаните от Съда с курсив текстове от съдържанието на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗКПО представляват процесуалноправното основание ревизиращите органи по приходите да изследват: съществуват ли документи (преки и/или косвени), които да компенсират например (за случая) липсата на конкретна информация за точния вид и предмет на услугите; процесните фактури отразяват ли вярно „стопанската операция“, което означава още, доказва ли се реално извършване на тази операция, отразена за първи път в съответната фактура – арг. чл. 4, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за счетоводството. Верността на стопанската операция предполага изследване и на обстоятелството дали дружествата, издали процесните фактури са имали ресурси да извършат конкретните услуги.

Дружеството – жалбоподател не преодоля дефицита на доказателства, по отношение на фактурите от изброените дружества.

Ревизиращите органи по приходите правилно са приели, че: фактурите, с които са документираны процесните доставки на услуги и допълнително представените (най-вече от дружеството – жалбоподател) договори, по същество представляват документи с неистинско и невярно съдържание, понеже са подписани от неидентифицирани лица, без да е ясно какво е отношението им към контрагентите; върху представените от дружествата

извадки от оборотни ведомости също са положени само подписи, без данни за конкретното лице, което се е подписало за „изготвил“; посоченият във фактурите предмет на доставки е абстрактно формулиран; не се доказва услугите да са извършени от издателите на фактурите, макар да бъде отчетено, че по принцип съдебната практика приема за ирелевантно (само по себе си) обстоятелството, на което се позовават авторите на процесния РА и ответникът, че преките доставчици не са разполагали с техническа и кадрова обезпеченост. Отбелязано е обаче, че самото дружеството-жалбоподател е притежавало ресурси за извършване на съответните услуги. В. заключенията на ревизионния акт не се основават само на това допускане. Формалната доказателствена стойност на представените документи, представляващи частни, свидетелстващи документи, които нямат материална доказателствена сила е дискредитирана от издателите на РА и от ответника, но защитата на жалбоподателя не ангажира доказателства за насрещно доказване (арг. чл. 193, ал. 3, изр. второ ГПК), т.е., че са подписани от конкретни лица, притежаващи конкретна представителна власт.

Недоказани са следните факти и обстоятелства:

- за „Видис тех“ ЕООД: какви точно „складови услуги“ са извършени в полза на „ВНП фасилити“ ЕООД по договора от 27.02.2018 г. и на кой обект; с чия помощ, след като Б. Т. е отрекъл да е извършвал такива дейности по възлагане от „Видис тех“ ЕООД. Липсват приемо-предавателни протоколи. Надлежното осчетоводяване от страна на жалбоподателя на фактурите не опровергава последния извод;

- за „Синтра-92“ ЕООД - какви точно „складови услуги“ са извършени в полза на „ВНП фасилити“ ЕООД по договора от 27.02.2018 г.; не са представени оборотни ведомости и други счетоводни регистри, приемо-предавателни протоколи. Установено е, че в подадената ГДД по чл. 92 ЗКПО „Синтра-92“ ЕООД не е декларирано пълния размер на приходите по фактурите, издадени към ревизираното лице - стойността на издадените за 2018 г. фактури е 65 450 лв., но са декларираните за същия период приходи от 48 772, 32 лв. За А. А., М. М. и Б. Б., за които са представени граждански договори за услуги в полза на „Синтра-92“ ЕООД решаващият административен орган, в производството по реда на Глава осемнадесета ДОПК (чл. чл. 152-155) направил проверка в ТР и установил, че: А. А. е представляващ и съдружник в осем търговски дружества; сравняването между неговите подписи върху спесимените, представени пред ТР и подписите в гражданските договори сочат на явно и съществено несъответствие; в периода, когато се твърди да е полагал труд в полза на „Синтра-92“ ЕООД е бил назначен на трудов договор при пълен работен месец и осемчасов работен ден, в „Аниба трейд“ ЕООД; М. М. и Б. Б. са собственици на регистрирани в България търговски дружества, като сравняването между подписите им върху спесимените, представени пред ТР и подписите в гражданските договори сочат на явно и съществено несъответствие; по данни от Дирекция „Миграция“ – МВР М. М. е била извън територията на България към датите на подписване на гражданските договори, а Б. Б. е напуснала страната на 30.03.2017 г., като след това няма регистрирани влизания. Надлежното осчетоводяване от страна на жалбоподателя на фактурите не опровергава извода, че от името на „Синтра-92“ ЕООД са издадени фактури, които не отразяват действително осъществени стопански операции;

- за „Алвона“ ЕООД – какви точно складови услуги е извършило със свои сили.

Решаващият административен орган, в производството по реда на Глава осемнадесета ДОПК (чл. чл. 152-155) направил проверка в ТР и установил, че: само двама от изпълнителите по представените граждански договори - С. А. и С. С. са потвърдили, че са извършвали услуги за „Алвона“ ЕООД, но: за м. 10.2019 г. С. С. е бил назначен по трудов договор на пълен месец, при 8-часова заетост и е собственик на няколко дружества, в едно от които е и управител; С. А. е собственик и управител на две дружества, едно от които е „Назон 2020“ ЕООД (процесен по настоящото дело пряк доставчик на жалбоподателя), като сравняването между неговите подписи върху спесимените, представени пред ТР и подписите в гражданските договори сочат на явно и съществено несъответствие; за Т. И. също се установява съществена разлика между подписите в гражданските договори; останалите - Р. М., В. А., Д. Ф., С. А. и М. С. са чуждестранни граждани и собственици на регистрирани в България търговски дружества, като сравняването между подписите върху спесимените, представени пред ТР и подписите в гражданските договори сочат на явно и съществено несъответствие; според данните от Дирекция „Миграция“ – МВР лицата не са били на територията на РБ, към момента на подписване на гражданските договори и към датите, на които се твърди, че процесните дейности са извършени. Надлежното осчетоводяване от страна на жалбоподателя на фактурите не опровергава последния;

за „Назон 2020“ ЕООД: по фактурите с предмет „довършителни и ремонтни дейности“ на обект на жалбоподателя в [населено място], [улица] (кухня – майка) липсват доказателства: какви конкретно дейности са извършени, с какви материали (вид и количество), кой е имал задължение да достави материалите, респ. – доказателства за закупуването им и за осчетоводяването им, приемо-предавателни протоколи. Управителят на „Назон 2020“ ЕООД е декларирал писмено, че: дружеството е извършило услугите „довършителни и ремонтни дейности“ на обект на жалбоподателя в [населено място], [улица], но „няма сключени търговски договори“; услугите са извършени от лица по граждански договори, като са ;ползвани ръчни инструменти, незаведени като ДМА.

Макар липсата на кадрова и материална обезпеченост да не може да служи като единствен аргумент за нереалност на доставка, данните за такава са от съществено значение при съвкупния анализ на доказателствата. Каза се по – горе, че Д. И., Д. К., М. Е. и И. Ш.. М. Е. и И. Ш. са декларирали, че нямат спомен да са работили в полза на „Назон 2020“ ЕООД и не са сключвали договори.

От „ВНП фасилити“ ЕООД са представени: копия на фактурите; договор от 27.02.2018 г. с предмет „товаро-разтоварни работи“; счетоводни регистри; оферта за ремонт на помещения. Фактурите са отразени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ през 2020 г. в размер на 43 694, 80 лв., но този факто не променя горните изводи за нереалност на доставките, документиращи с фактурите от „Назон 2020“ ЕООД.

В заключение: Ревизионен акт, потвърден с Решение № 1241/09.09.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът е обоснован и законосъобразен. Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет Съдът го определя в размер на 4 314 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ВНП ФАСИЛИТИ“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22222523006347-091-001/20.06.2024 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 1241/09.09.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, ОТНОСНО задълженията за корпоративен данък, за 2018 г., 2019 г. и 2020 г., в размер на общо 48 062, 48 лв. и лихви - 18 547, 30 лв.

ОСЪЖДА ВВП Ф.“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 4 314 лв. (четири хиляди, триста и четиринадесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: